

Copy & Paste

בלוג

אם לשפוט לפי המשוררים, "נובמבר" הוא החודש שמקבל את עיקר תשומת הלב. "תמיד בסוף נובמבר קר" של אביב גפן; "זוכר את נובמבר?" של קרן פלס; "אמצע נובמבר" של מוטי ביקובסקי; "רואים שנובמבר בשמיים" של זאב נחמה; "בנובמבר תתאחר שוב הזריחה" של נורית בת-שחר, ועוד ועוד. אך אם לשפוט לפי האורות הדולקים במשרדי רואי החשבון ואנשי הכספים, נראה שדווקא "דצמבר" יקבל את הבכורה וינצח בתחרות. ומה עם התחרות שמנהלים ביאורי הדו"חות הכספיים על תשומת הלב?

גם בתחרות זו - הכל תלוי בעיני המתבונן. בשעות הקטנות של הלילה, נערכים הדו"חות, מסתכמים המספרים ומלוטשים הביאורים. מטבע הדברים, תשומת הלב המוקדשת לביאורי הדו"חות אינה שווה.

במרוצת העבודה המאומצת לעדכן ולדייק את הדיווח על מנת שישקף נאמנה את מצבה של הפירמה - יש ביאורים שתוכנם יעובד ויבדק בשבע עיניים, ינוסח ויתוקן בסימני מהדורה במעקב שינויים; ולעומתם, יש ביאורים שהמלל בהם יועתק ויודבק ב-"Ctrl c + Ctrl v" מהשנה שעברה. כזה הוא, לרוב, "ביאור 1" - ביאור כללי העוסק בעסקי התאגיד.

אלא שבראי פסיקת בתי המשפט למסים הביאור החשוב ביותר ("שמשאיר אבק" לבאים אחריו בתור) הוא "ביאור 1". **בלמעלה מ-50 ערעורי מס - העוסקים בכל תחומי המס ובכל הערכאות - מתייחסים בתי המשפט לעדותה של החברה "בגוף ראשון" ו"בזמן אמת" על פעילותה שלה.** יתרה מכך, בחלק מפסקי הדין ההכרעה התבססה **בעיקרה** על האמור בביאור 1 כ"הודאת בעל דין". פעם אחר פעם חוזרים שופטי המסים על קביעתם שלפיה תיאורה של החברה את התנהלותה שלה במסגרת הביאור, היא שתהווה את "נקודת המוצא" לדיון כולו.

ביאורי הדו"ח הכספי אינם שירה, אך גם לאלו הנראים "שגרתיים" והחוזרים על עצמם מדי שנה יש להקדיש את מלוא תשומת הלב; וליתן את הדעת לגבי ההשלכות הפוטנציאליות שלהם. שאחרת - חלילה - עלולים מגישו להנות משירתו של שימי דבח המקונן ממעמקי "כלא ענבים" על אודות סיומה של שנת הכספים: "סוף דצמבר בא והנה את זורקת רמזים / וטופס שש מאות ואחת מראה שאין לבזבזים / בשבילך אגיע לירח ובחזרה / ברגע שיבוא היום למשוך את הצבירה..." (שב"ס, עונה 1, פרק 6).

אנשי קשר

שלמה אביעד זידור
מגשר, שותף

דניאל פסרמן
ראש תחום מסים